

Ladislava Sebechlebská: Romská lidová píseň a možnosti jejího využití v hodinách hudební výchovy

Posudek vedoucího práce

Téma, které si diplomantka pro svou práci zvolila, je v dnešní době, kdy se i v naší zemi stále etávají různé etniky, vysoce aktuální. Úvodní kapitoly přináší stručné informace o romské civilizaci a migraci Romů do Evropy. Následuje klasifikace romských písní podle geografických oblastí a podle jejich společenské funkce. Největší autorský přínos lze spatřovat v analýzách pěti vybraných písní, a především v nastínění možností práce s nimi v hodinách hudební výchovy.

Pokud jde o přístup studentky k pramenům a literatuře, je třeba na prvním místě vyzdvihnout, že se nespokojuje zjištěními z jednoho zdroje, ale pokud je to možné, snaží se o jejich komparaci. Dále musím vyzvednout autorčin zodpovědný přístup ke zpracování tématu, snahu o pravidelné konzultace, respektování svých připomínek. Problematická se od počátku jevila jazyková rovina práce; ukázalo se, že jako rodilá Slovenka neovládá dostatečně spisovnou češtinu v její písemné formě, a bylo proto třeba, aby ke spolupráci přizvala jazykovou korektorku. Ve výsledné podobě je třeba jazykovou úroveň hodnotit vysoko, vyskytuje se v ní minimum chyb.

Těmi všemi včetně i metodické problémy jsme konzultovali v průběhu vzniku práce, a proto mám k její výsledné podobě jen několik připomínek, týkajících se hlavně analýz písní.

- Harmonizace písně . 1, s. 26. Na mollový III. stupeň je opakovaně použito durový kvintakord, čímž vzniká ostrá disonance. Není to chyba?
- Při analýze písní . 3 (s. 32) a . 5 (s. 38n.), které mají z etnicky dvojdílnou písňovou formu a : b bez návratu, používá autorka pro část b termín refrén. Je to správné?
- Tón dis v prvním taktu písně . 3 nelze považovat za vliv cikánského mollového modu, jedná se o střídatý chromatický tón.
- Při analýzách hudební složky písní se autorka soustřeďuje hlavně na melodický průběh, méně jí zdárážuje jiný výrazový prostředek, který vtiskuje romským písním jejich nezaměnitelný charakter, a to je synkopický rytmus.

Vysoce hodnotím poslední kapitulu, která přináší mnoho inspirativních podnětů k tomu, jak je možné romskou píseň využít k různým hudebním aktivitám, tj. poslechovým, písněm, instrumentálním, pohybovým. Hlavně u dvou posledních se ukázalo, jak je obtížné

tyto činnosti slovně popsat, a proto je třeba ocenit, že slovní popis je doprovázen video ukázkami.

V práci postrádám podrobnější vysvětlení, jaký má autorka osobní vztah k tématu, protože jsem ji k tomu v poslední fázi práce směřoval. Očekávám proto, že tuto vnitřní motivaci vysvětlí při ústním obhajobě.

Celkově považuji práci za velmi zdařilou a přínosnou, a proto ji **doporučuji k ústní obhajobě**.

V Praze 28. 12. 2017

prof. PhDr. Stanislav Pecháček, Ph.D.